

Про функціонально-планувальну організацію рекреаційних систем малих міст (на прикладі Полтавської обл.)

О. С. Логвиненко, І. С. Гаврилова, *Полтавський національний технічний університет ім. Юрія Кондратюка*

Сучасне місто – це складний комплекс територій і споруд, які зайняті виробничими об'єктами, житловими комплексами, громадськими центрами, місцями відпочинку, транспортними та інженерними спорудами. Але вони повинні здійснювати своє існування з урахуванням потреб розвитку рекреаційної галузі, при цьому використання прогресивних методів виробництва, сучасного інженерно-технічного обладнання мають забезпечити охорону рекреаційних ресурсів. Проаналізувавши рекреаційні ресурси малих міст Полтавської області було виділено три міста з різним рівнем рекреаційного розвитку [1] Миргород, Велика Багачка та Хорол.

Рекреаційна система – це сукупність розташованих рекреаційних установ, до яких можна віднести установи лікувально-оздоровчого відпочинку, спортивного та пізнавального туризму [2]. Основним показником розвитку рекреаційної системи є щільність розміщення даних об'єктів на території міста. У зв'язку з цим міста можна поділити на сильний, середній та низький рекреаційний розвиток.

Організація процесів, пов'язаних з рекреаційною діяльністю людини та формування відповідного середовища, на сьогоднішній день виступає не лише як задача містобудівна, а і як соціальна та економічна, що повинна вирішуватися як на загальнодержавному, так і на регіональному рівнях. Процедура рішення таких складних задач потребує досліджень на науковій основі, які можуть включатися як перед проектна стадія в процес містобудівного проектування на відповідному рівні [3].

Більшість малих міст України характеризуються низьким рівнем соціально-економічного розвитку, є депресивними, з низьким рівнем ділової активності, проте володіють значним туристично-рекреаційним, культурно-історичним та природним потенціалом. Рекреаційна зона міста покращує екологічну обстановку, визначає соціальну і економічну ефективність міського середовища, забезпечує жителів місцями повсякденного відпочинку, проведення екскурсій.

Не дивлячись на те, що розвиток рекреації досить часто підтримується приватними підприємствами, необхідними є заходи з планування та контролю розвитку. Необхідно включати плани розвитку системи рекреації в загальне планування малого міста. Деякі об'єкти рекреації можуть підвищити свою привабливість шляхом ефективного освоєння рекреаційних ресурсів.

Правильно сформована функціональна структура рекреаційної системи створює передумови для ефективного рішення наступної процедури - просторової конкретизації всіх без винятку видів діяльності у досліджуваній системі, тобто функціональна структура і об'єми діяльності рекреаційної

індустрії є вихідними, основоположними для визначення просторової структури такої системи.

Література

1. В. П. Стаускас « Градостроительная организация районов и центров отдыха» - Л.: Строиздат. отделение, 1977. - 164с.
2. Т. Ф. Панченко. Проектирование курортов и зон отдыха. – К иев: Будывельник, 1983. – 104 с.
3. В. В. Шулик. Методологічні основи формування рекреаційних систем в Україні.: Дис. док. арх. 18.00.01.// Харківський державний технічний університет будівництва та архітектури. – Х., 2008.